Wolf Baudissin

LIBER
GENESIS

SINE PUNCTIS EXSCRIPTUS

CURAVERUNT

FERDINANDUS MUEHLAU

ET

AEMILIUS KAUTZSCH

EDITIO ALTERA.

LIPSIAE

IMPENSIS JOANNIS AMBROSII BARTH

1885.

LIPSIAE, TYPIS EXSCRIPSIT W. DRUGULIN.

PRAEFATIO.

De novae editionis non punctatae necessitate vix est, cur multa praemittamus. Teste Steinschneidero (vide catalogi librorum hebraeorum in bibliotheca Bodleiana indices pag. LXXX) integer veteris testamenti textus non nisi raro sine punctis exscriptus est. Enumerat enim praeter notissimum Kennicotti opus (vetus test. hebraicum cum variis lectionibus. Oxon. 1776.) has tantum quinque editiones:

1. Plantini a. 1573—74. Antwerp. forma 8. (eadem etiam forma 12. exstat; repetita est Lugduni Batav. 1595. forma 12. literis minusculis; bis forma 8., semel forma 24. Hanov. 1610; Lugduni Batav. forma 24. 1610.
2. ed. Manasse b. Israel. Amstelod. 1630—31. forma 8. (repet. a. 1639.)
3. ed. Leusdenii et Eisenmengeri. Francof. ad M. 1694 (forma 12.), quam editionem Steinschn. jure „satis mendosam" dicit. Hanc imitatus est Maresius, Amstelod. 1701. forma 12. literis perparvis.
4. ed. Jablonskii. Berol. 1710 seu 11. forma 16. (repet. Zuellich. 1728.)
5. ed. Forsteri. Oxon. 1750. 4. „quoad formam externam opus splendidissimum."

Qua in enumeratione omisit Steinschneiderus et editionem Houbiganti (Paris. 1753), quam in catalogo ipso pag. 144 iterum opus quoad externam formam splendidissimum dicit, at conjecturis licentiose depravatum queritur, et editionem Henrici Jacob et Judae d'Allemand, quae „ad editionem Hooghtianam accuratissime adornata" sumptibus Samuelis Bagster, Londini 1844, prodiit.

Vides igitur has omnes ei consilio, quod nobis proposuimus, parum sufficere. Ut enim hoc omittamus, quod editiones illae quatuor priores aeque ac Bagsteri editio non nisi raro venum eant: exemplaria earum omnia, quae ipsi vidimus literarum forma minuta typisque paene evanescentibus vehementer offendebant oculos. Opera autem splendidissima Forsteri, Houbiganti, Kennicotti tanti constant, ut de evulgato eorum usu nullo modo cogitari possit. Nec minus editiones singulorum librorum non punctatae, quarum plus quinquaginta Steinschneiderus (inprimis libri Esther et Psalmorum) enumerat, partim perrarae sunt — non nisi quatuor nostro prodierunt saeculo! — partim iterum minuta literarum forma lectorem offendunt.

Duabus autem causis adducti denuo textus sacri sine punctis edendi periculum fecimus, et adolescentibus linguae sacrae studiosis et viris doctis rei criticae operam navantibus aliquid emolumenti inde allatum iri sperantes. Ac primum quidem, quicunque ejusmodi exercitationibus incubuerint, facile concedent, quantum diligens editionis non punctatae usus faciat ad grammaticas leges accuratissime ediscendas, quippe cum perpetua singulorum praeceptorum memoria a lectore requiratur. At ne ipsi lectionum temere electarum rei fieremus, accurate textum secuti sumus eum, qui quantum pro rei difficultate fieri potuit accuratissime Masoretarum qui dicuntur praeceptis nititur. Itaque in addendis sive omittendis lectionum fulcris non amplius, ut in editione hujus libri priore (Lips. 1868) Kennicotti editionem magnam supra

notatam, imo textum a S. Baerio adjuvante Francisco Delitzschio (Lipsiae 1869) evulgatum ubique imitati sumus. Aliter virorum doctorum studiis supra commemoratis providendum videbatur. Cum enim hoc persuasum haberemus, de mutandae lectionis probabilitate nec non de mutando verborum nexu optime judicari posse ab eo, qui nullis vocalium accentuum notarum praejudiciis obstrictus meram scripturam (כתיב) inspecturus esset, ubique continuam verborum seriem sine ulla capitum et versuum distinctione reddendam curavimus, singulorum capitum et versuum initio non nisi numeris minusculis et in textu et ad marginem notato.

Itaque editionem nostram et scholarum et — quod haud levi aestimamus momento — societatum academicarum usui commendamus, textus sacri studia non modice inde amplificaturos nos esse sperantes.

Dabamus Dorpati et Tubingae, mense Januario MDCCCLXXXV.

F. Muehlau. E. Kautzsch.

ספר בראשית

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ [2] והארץ היתה תהו
ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים
[3] ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור [4] וירא אלהים את האור
5 כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך [5] ויקרא אלהים
לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד
[6] ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים
למים [7] ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת
לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן [8] ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני [9] ויאמר אלהים
יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי
10 כן [10] ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי טוב [11] ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב
מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן [12] ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב [13] ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי [14] ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
15 ולימים ושנים [15] והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן [16] ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור
הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים [17] ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ
[18] ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא

אלהים כי טוב [19]ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי [20]ויאמר אלהים 20
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים [21]ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב [22]ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ [23]ויהי
ערב ויהי בקר יום חמישי [24]ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן [25]ויעש 25
אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב [26]ויאמר אלהים
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ [27]ויברא
אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם [28]ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ [29]ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה [30]ולכל חית הארץ ולכל 30
עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכלה ויהי כן [31]וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי [2,1]ויכלו 2
השמים והארץ וכל צבאם [2]ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
[3]ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות [4]אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים [5]וכל שיח 5
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא
המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה
[6]ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה [7]וייצר

יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה [8]ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר [9]ויצמח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
10 בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע [10]ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים [11]שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב [12]וזהב
הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם [13]ושם הנהר השני
גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש [14]ושם הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת
15 [15]ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה [16]ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל [17]ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
אכלך ממנו מות תמות [18]ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו [19]ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא
20 שמו [20]ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו [21]ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה [22]ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם [23]ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
[24]על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו
25 לבשר אחד [25]ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו
3 [3,1]והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן
[2]ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל [3]ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו

פן תמתון [4]ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון [5]כי ידע 5
אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
ידעי טוב ורע [6]ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם לאישה עמה ויאכל [7]ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם
הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת [8]וישמעו את קול
יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן [9]ויקרא יהוה אלהים אל
האדם ויאמר לו איכה [10]ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא 10
כי עירם אנכי ואחבא [11]ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת [12]ויאמר האדם
האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל [13]ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל [14]ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך [15]ואיבה אשית בינך ובין האשה 15
ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב
[16]אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך [17]ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
[18]וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה [19]בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה ואל עפר תשוב [20]ויקרא האדם שם אשתו חוה כי 20
הוא היתה אם כל חי [21]ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם [22]ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה
כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם [23]וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את האדמה אשר לקח משם [24]ויגרש את האדם וישכן

מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר
4 את דרך עץ החיים 4,1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד
את קין ותאמר קניתי איש את יהוה 2 ותסף ללדת את אחיו
את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה 3 ויהי
מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה 4 והבל הביא
גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל
5 מנחתו 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו
פניו 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ
ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו 8 ויאמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו 9 ויאמר
יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי
10 אנכי 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן
האדמה 11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מידך 12 כי תעבד את האדמה לא תסף
תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ 13 ויאמר קין אל יהוה גדול
עוני מנשוא 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
15 אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני 15 ויאמר
לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות
לבלתי הכות אתו כל מצאו 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עדן 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך 18 ויולד
לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את
מתושאל ומתושאל ילד את למך 19 ויקח לו למך שתי נשים שם
20 האחת עדה ושם השנית צלה 20 ותלד עדה את יבל הוא היה
אבי ישב אהל ומקנה 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל
תפש כנור. ועוגב 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש
כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה 23 ויאמר למך
לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש

הרגתי לפצעי וילד לחברתי [24]כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים
25 ושבעה [25]וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין
[26]ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא
5 בשם יהוה [5,1]זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו [2]זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום הבראם [3]ויחי אדם שלשים ומאת
שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת [4]ויהיו ימי
אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות
5 [5]ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה
וימת [6]ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
[7]ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות [8]ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה
ותשע מאות שנה וימת [9]ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את
10 קינן [10]ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות [11]ויהיו כל ימי אנוש
חמש שנים ותשע מאות שנה וימת [12]ויחי קינן שבעים שנה
ויולד את מהללאל [13]ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות [14]ויהיו
15 כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת [15]ויחי מהללאל
חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד [16]ויחי מהללאל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות [17]ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה
מאות שנה וימת [18]ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה
ויולד את חנוך [19]ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות
20 שנה ויולד בנים ובנות [20]ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת [21]ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד
את מתושלח [22]ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את
מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות [23]ויהי כל ימי

חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה [24] ויתהלך חנוך את
25 האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים [25] ויחי מתושלח שבע ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד את למך [26] ויחי מתושלח אחרי הולידו
את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות [27] ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות
שנה וימת [28] ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד
בן [29] ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
30 ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה [30] ויחי למך אחרי הולידו
את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים
ובנות [31] ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות
שנה וימת [32] ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם
6 את חם ואת יפת [6,1] ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם [2] ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת
הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו [3] ויאמר יהוה לא ידון
רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
[4] הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו
בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר
5 מעולם אנשי השם [5] וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום [6] וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב אל לבו [7] ויאמר יהוה אמחה את
האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם [8] ונח מצא חן
בעיני יהוה [9] אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
10 את האלהים התהלך נח [10] ויולד נח שלשה בנים את שם את
חם ואת יפת [11] ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
חמס [12] וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל
בשר את דרכו על הארץ [13] ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר
בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את
הארץ [14] עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת

אתה מבית ומחוץ בכפר [15]וזה אשר תעשה אתה שלש מאות 15
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
[16]צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה [17]ואני הנני מביא
את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע [18]והקמתי את בריתי אתך
ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך [19]ומכל
החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר
ונקבה יהיו [20]מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש 20
האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות [21]ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה
[22]ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה [7,1]ויאמר יהוה 7
לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה [2]מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה
איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו [3]גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה להיות זרע
על פני כל הארץ [4]כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה [5]ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה [6]ונח 5
בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ [7]ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול [8]מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף
וכל אשר רמש על האדמה [9]שנים שנים באו אל נח אל התבה
זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח [10]ויהי לשבעת הימים 10
ומי המבול היו על הארץ [11]בשנת שש מאות שנה לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו [12]ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה [13]בעצם היום הזה בא נח
ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל

התבה [14]המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף
[15]ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו 15
רוח חיים [16]והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה
אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו [17]ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ [18]ויגברו
המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים [19]והמים
גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת
כל השמים [20]חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו 20
ההרים [21]ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה
ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם [22]כל אשר
נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו [23]וימח את
כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו
8 בתבה [24]ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום [8,1]ויזכר
אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו
בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים [2]ויסכרו
מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים [3]וישבו
המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים
ומאת יום [4]ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום
לחדש על הרי אררט [5]והמים היו הלוך וחסור עד החדש 5
העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים [6]ויהי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה [7]וישלח
את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
[8]וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה
[9]ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים
על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה
[10]ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה 10
[11]ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע

נח כי קלו המים מעל הארץ [12]וייחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד [13]ויהי באחת ושש
מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר
נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה [14]ובחדש
השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ [15]וידבר אלהים 15
אל נח לאמר [16]צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך
אתך [17]כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל
הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו
על הארץ [18]ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו [19]כל החיה
כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו
מן התבה [20]ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה 20
ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח [21]וירח יהוה את ריח
הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה
בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד
להכות את כל חי כאשר עשיתי [22]עד כל ימי הארץ זרע וקציר
וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו [9,1]ויברך אלהים 9
את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ
[2]ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו [3]כל רמש
אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל
[4]אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו [5]ואך את דמכם לנפשתיכם 5
אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
את נפש האדם [6]שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם
אלהים עשה את האדם [7]ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה [8]ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר [9]ואני הנני
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם [10]ואת כל נפש 10
החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ [11]והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת

הארץ 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם 13 את קשתי
נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ 14 והיה בענני
15 ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן 15 וזכרתי את בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד
המים למבול לשחת כל בשר 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר
על הארץ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי
ביני ובין כל בשר אשר על הארץ 18 ויהיו בני נח היצאים
מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען 19 שלשה אלה
20 בני נח ומאלה נפצה כל הארץ 20 ויחל נח איש האדמה ויטע
כרם 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה 22 וירא חם
אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ 23 ויקח שם
ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו
את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו 24 וייקץ
25 נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן 25 ויאמר ארור
כנען עבד עבדים יהיה לאחיו 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד למו 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי
כנען עבד למו 28 ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים
שנה 29 ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת
10 10,1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר
המבול 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס 3 ובני
גמר אשכנז וריפת ותגרמה 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים
5 ודדנים 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם
בגויהם 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען 7 ובני כוש סבא וחוילה
וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן 8 וכוש ילד את
נמרד הוא החל להיות גבר בארץ 9 הוא היה גבר ציד לפני
10 יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה 10 ותהי ראשית
ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער 11 מן הארץ ההוא

יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח [12]ואת
רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה [13]ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים [14]ואת פתרסים
15 ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים [15]וכנען
ילד את צידן בכרו ואת חת [16]ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי [17]ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני [18]ואת הארודי ואת
הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני [19]ויהי גבול
הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
20 וצבים עד לשע [20]אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם
בגויהם [21]ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול
[22]בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם [23]ובני ארם עוץ
וחול וגתר ומש [24]וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר
25 [25]ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן [26]ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת
חצרמות ואת ירח [27]ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה [28]ואת
עובל ואת אבימאל ואת שבא [29]ואת אופר ואת חוילה ואת
30 יובב כל אלה בני יקטן [30]ויהי מושבם ממשא באכה ספרה
הר הקדם [31]אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם
[32]אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים
11 בארץ אחר המבול [11,1]ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים
אחדים [2]ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו
שם [3]ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה
ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר [4]ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן
5 נפוץ על פני כל הארץ [5]וירד יהוה לראות את העיר ואת
המגדל אשר בנו בני האדם [6]ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה
אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר
יזמו לעשות [7]הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו
איש שפת רעהו [8]ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו

לבנת העיר 9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת
10 כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ 10 אלה תולדת
שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול
11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות 12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח
13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר
15 15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות 16 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד
את פלג 17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות 18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד
את רעו 19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים
20 שנה ויולד בנים ובנות 20 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד
את שרוג 21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים
שנה ויולד בנים ובנות 22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את
נחור 23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד
בנים ובנות 24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח
25 25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת
שנה ויולד בנים ובנות 26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את
אברם את נחור ואת הרן 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד
את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט 28 וימת
הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים 29 ויקח
אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור
30 מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה 30 ותהי שרי עקרה אין
לה ולד 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו
ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים
ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם 32 ויהיו ימי תרח
12 חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן 12,1 ויאמר יהוה אל
אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר

אראך [2]ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה
[3]ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה
[4]וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן
חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן [5]ויקח אברם את שרי 5
אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען
[6]ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ [7]וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו [8]ויעתק משם ההרה
מקדם לביתאל ויט אהלה ביתאל מים והעי מקדם ויבן שם
מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה [9]ויסע אברם הלוך ונסוע
הנגבה [10]ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי 10
כבד הרעב בארץ [11]ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר
אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את [12]והיה
כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך
יחיו [13]אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי
בגללך [14]ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה
כי יפה הוא מאד [15]ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל 15
פרעה ותקח האשה בית פרעה [16]ולאברם היטיב בעבורה ויהי
לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים [17]וינגע
יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת
אברם [18]ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה
לא הגדת לי כי אשתך הוא [19]למה אמרת אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך [20]ויצו עליו פרעה 20
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו [13,1]ויעל אברם 13
ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה [2]ואברם
כבד מאד במקנה בכסף ובזהב [3]וילך למסעיו מנגב ועד
ביתאל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין ביתאל
ובין העי [4]אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא

5 שם אברם בשם יהוה 5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן
ובקר ואהלים 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם
ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ 8 ויאמר
אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין
רעיך כי אנשים אחים אנחנו 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא
10 מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה 10 וישא לוט את
עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את
סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער 11 ויבחר
לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד 14 ויהוה אמר אל
אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום
15 אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה 15 כי את כל הארץ
אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם 16 ושמתי את
זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך
אתננה 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
14 ויבן שם מזבח ליהוה 14,1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים 2 עשו מלחמה
את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער 3 כל אלה חברו אל
עמק השדים הוא ים המלח 4 שתים עשרה שנה עבדו את
5 כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו 5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים 6 ואת החרי
בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר 7 וישבו ויבאו
אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את
האמרי הישב בחצצן תמר 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה

ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים [9] את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך
גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה [10] ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך 10
סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו [11] ויקחו את כל
רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו [12] ויקחו את לוט ואת
ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם [13] ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם [14] וישמע אברם כי
נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש
מאות וירדף עד דן [15] ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם 15
וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק [16] וישב את כל הרכש
וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם
[17] ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
[18] ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון
[19] ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ
[20] וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל 20
[21] ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך
[22] ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ [23] אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר
לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם [24] בלעדי רק אשר אכלו
הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם
יקחו חלקם [15,1] אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם 15
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד [2] ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר [3] ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי [4] והנה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך

5 [5]ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך [6]והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה [7]ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה [8]ויאמר אדני
יהוה במה אדע כי אירשנה [9]ויאמר אליו קחה לי עגלה
10 משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל [10]ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת
הצפר לא בתר [11]וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם
[12]ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו [13]ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה
[14]וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
15 גדול [15]ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה
[16]ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה
[17]ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה [18]ביום ההוא כרת יהוה את
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים
עד הנהר הגדל נהר פרת [19]את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני
20 [20]ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים [21]ואת האמרי ואת
16 הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי [16,1]ושרי אשת אברם לא
ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר [2]ותאמר שרי אל
אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי [3]ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ
כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה [4]ויבא אל הגר ותהר
5 ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה [5]ותאמר שרי אל אברם
חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך [6]ויאמר אברם אל שרי הנה
שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח

מפניה [7]וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין
בדרך שור [8]ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה
תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת [9]ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה [10]ויאמר לה מלאך 10
יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב [11]ויאמר לה
מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי
שמע יהוה אל עניך [12]והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל
בו ועל פני כל אחיו ישכן [13]ותקרא שם יהוה הדבר אליה
אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי [14]על כן
קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד [15]ותלד 15
הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
[16]ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל
לאברם [17,1]ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה **17**
אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
[2]ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד [3]ויפל
אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר [4]אני הנה בריתי
אתך והיית לאב המון גוים [5]ולא יקרא עוד את שמך אברם 5
והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך [6]והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו [7]והקמתי את
בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לך לאלהים ולזרעך אחריך [8]ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ
מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים
[9]ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה
וזרעך אחריך לדרתם [10]זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם 10
ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר [11]ונמלתם את בשר
ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם [12]ובן שמנת ימים
ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן
נכר אשר לא מזרעך הוא [13]המול ימול יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם [14]וערל זכר אשר

לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את
15 בריתי הפר [15] ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא
את שמה שרי כי שרה שמה [16] וברכתי אתה וגם נתתי ממנה
לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו [17] ויפל
אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד
ואם שרה הבת תשעים שנה תלד [18] ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה לפניך [19] ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו
20 לברית עולם לזרעו אחריו [20] ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר
נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול [21] ואת בריתי אקים את יצחק
אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת [22] ויכל לדבר
אתו ויעל אלהים מעל אברהם [23] ויקח אברהם את ישמעאל
בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים [24] ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו
25 בשר ערלתו [25] וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את
בשר ערלתו [26] בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו
[27] וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו
18 אתו [18,1] וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל
כחם היום [2] וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו
וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה [3] ויאמר
אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך
5 [4] יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ [5] ואקחה
פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת [6] וימהר אברהם האהלה אל
שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות
[7] ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל
הנער וימהר לעשות אתו [8] ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר

עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו
[9]ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל [10]ויאמר שוב 10
אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו [11]ואברהם ושרה זקנים באים בימים
חדל להיות לשרה ארח כנשים [12]ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן [13]ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני
זקנתי [14]היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה
ולשרה בן [15]ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר 15
לא כי צחקת [16]ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם
ואברהם הלך עמם לשלחם [17]ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה [18]ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו
בו כל גויי הארץ [19]כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו [20]ויאמר 20
יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד
[21]ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא
אדעה [22]ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד
לפני יהוה [23]ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע
[24]אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה [25]חללה לך מעשת 25
כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה
לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט [26]ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום
בעבורם [27]ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר [28]אולי יחסרון חמשים הצדיקם חמשה
התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
שם ארבעים וחמשה [29]ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים

30 [30]ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים [31]ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא
אשחית בעבור העשרים [32]ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
העשרה [33]וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם
19 שב למקמו [19,1]ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב
בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה
[2]ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב
נלין [3]ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם
משתה ומצות אפה ויאכלו [4]טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
5 סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה [5]ויקראו
אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
הוציאם אלינו ונדעה אתם [6]ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת
סגר אחריו [7]ויאמר אל נא אחי תרעו [8]הנה נא לי שתי בנות
אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל
קרתי [9]ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט
שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו
10 לשבר הדלת [10]וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם
הביתה ואת הדלת סגרו [11]ואת האנשים אשר פתח הבית הכו
בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח [12]ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר
הוצא מן המקום [13]כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה [14]ויצא
לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום
הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו
15 [15]וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את

אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר
[16]ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי
בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר [17]ויהי
כהוציאם אתם ההוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט
אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה [18]ויאמר
לוט אלהם אל נא אדני [19]הנה נא מצא עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא
אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי [20]הנה נא העיר 20
הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא
מצער הוא ותחי נפשי [21]ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם
לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת [22]מהר המלט
שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא
שם העיר צוער [23]השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה
[24]ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה
מן השמים [25]ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל 25
ישבי הערים וצמח האדמה [26]ותבט אשתו מאחריו ותהי
נציב מלח [27]וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם
את פני יהוה [28]וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ
הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן [29]ויהי
בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח
את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט
[30]ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת 30
בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו [31]ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל
הארץ [32]לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
זרע [33]ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב
את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה [34]ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם
הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע [35]ותשקין גם 35

בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא
ידע בשכבה ובקמה [36]ותהרין שתי בנות לוט מאביהן [37]ותלד
הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום
[38]והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי
20 בני עמון עד היום [20,1]ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב
בין קדש ובין שור ויגר בגרר [2]ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה [3]ויבא
אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על
האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל [4]ואבימלך לא קרב אליה
5 ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג [5]הלא הוא אמר לי אחתי
הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי
עשיתי זאת [6]ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי
בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על
כן לא נתתיך לנגע אליה [7]ועתה השב אשת האיש כי נביא
הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך [8]וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד
[9]ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי
לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא
10 יעשו עשית עמדי [10]ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי
עשית את הדבר הזה [11]ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין
יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי [12]וגם אמנה
אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה [13]ויהי
כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר
תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי
הוא [14]ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם
15 וישב לו את שרה אשתו [15]ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב [16]ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך
הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת

[17]ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך
ואת אשתו ואמהתיו וילדו [18]כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם
לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם [21,1]ויהוה פקד את 21
שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר [2]ותהר ותלד
שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים [3]ויקרא
אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק
[4]וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו
אלהים [5]ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו 5
[6]ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי
[7]ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן
לזקניו [8]ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את יצחק [9]ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק [10]ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת 10
ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק
[11]וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו [12]ויאמר
אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל
אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע
[13]וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא [14]וישכם אברהם
בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה
ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע [15]ויכלו 15
המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם [16]ותלך
ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך [17]וישמע אלהים
את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר
לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
באשר הוא שם [18]קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו
כי לגוי גדול אשימנו [19]ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער [20]ויהי 20
אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת [21]וישב

במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים [22]ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה [23]ועתה השבעה לי באלהים
הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה [24]ויאמר אברהם אנכי אשבע
25 [25]והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו
עבדי אבימלך [26]ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר
הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום
[27]ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית
[28]ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן [29]ויאמר אבימלך
אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה
30 [30]ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי
לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת [31]על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם [32]ויכרתו ברית בבאר שבע
ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים [33]ויטע
אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם [34]ויגר
22 אברהם בארץ פלשתים ימים רבים [22,1]ויהי אחר הדברים
האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני [2]ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד
ההרים אשר אמר אליך [3]וישכם אברהם בבקר ויחבש את
חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים [4]ביום
השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק
5 [5]ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם [6]ויקח אברהם את
עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
המאכלת וילכו שניהם יחדו [7]ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה

השה לעלה 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה
בני וילכו שניהם יחדו 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו
האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים
10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו 10
11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את
בנך את יחידך ממני 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה
איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא
יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה 15 ויקרא מלאך 15
יהוה אל אברהם שנית מן השמים 16 ויאמר בי נשבעתי נאם
יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את
שער איביו 18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע וישב אברהם בבאר שבע 20 ויהי אחרי הדברים האלה 20
ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
אחיך 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל
23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי
אברהם 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת
גחם ואת תחש ואת מעכה 23,1 ויהיו חיי שרה מאה שנה 23
ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה 2 ותמת שרה בקרית
ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר 4 גר
ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי

5 מלפני 5ויענו בני חת את אברהם לאמר לו 6שמענו אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש
ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך 7ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת 8וידבר אתם לאמר אם יש את
נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן
צחר 9ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
10 בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר 10ועפרון ישב
בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת
לכל באי שער עירו לאמר 11לא אדני שמעני השדה נתתי לך
והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר
מתך 12וישתחו אברהם לפני עם הארץ 13וידבר אל עפרון
באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה 14ויען עפרון את
15 אברהם לאמר לו 15אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר 16וישמע אברהם אל
עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני
חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר 17ויקם שדה עפרון אשר
במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ
אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב 18לאברהם למקנה לעיני
בני חת בכל באי שער עירו 19ואחרי כן קבר אברהם את
שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא
20 חברון בארץ כנען 20ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם
24 לאחזת קבר מאת בני חת 24,1ואברהם זקן בא בימים ויהוה
ברך את אברהם בכל 2ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו
המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי 3ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו 4כי אל ארצי ואל מולדתי
5 תלך ולקחת אשה לבני ליצחק 5ויאמר אליו העבד אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את

בנך אל הארץ אשר יצאת משם [6]ויאמר אליו אברהם השמר
לך פן תשיב את בני שמה [7]יהוה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם [8]ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך
ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה [9]וישם העבד
את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה
[10]ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו 10
בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור [11]ויברך הגמלים
מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת [12]ויאמר
יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם
אדני אברהם [13]הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי
העיר יצאת לשאב מים [14]והיה הנער אשר אמר אליה הטי
נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת
לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני [15]ויהי הוא 15
טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן
מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה [16]והנער טבת
מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה
ותעל [17]וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים
מכדך [18]ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו
[19]ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת
[20]ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב 20
ותשאב לכל גמליו [21]והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח
יהוה דרכו אם לא [22]ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם [23]ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך
מקום לנו ללין [24]ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר
ילדה לנחור [25]ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם 25
מקום ללון [26]ויקד האיש וישתחו ליהוה [27]ויאמר ברוך יהוה

אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי
בדרך נחני יהוה בית אחי אדני 28ותרץ הנער ותגד לבית
אמה כדברים האלה 29ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל
30 האיש החוצה אל העין 30ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים
על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר
אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין
31ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים 32ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים
ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים
אשר אתו 33ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי
35 דברי ויאמר דבר 34ויאמר עבד אברהם אנכי 35ויהוה ברך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם
ושפחת וגמלים וחמרים 36ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו 37וישבעני אדני לאמר
לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו
38אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני
40 39ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי 40ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת
אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי 41אז תנקה מאלתי כי תבוא
אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי 42ואבא היום
אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה 43הנה אנכי נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים
מכדך 44ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב
45 הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני 45אני טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה
ותשאב ואמר אליה השקיני נא 46ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה
47ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור

אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה
[48]ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו [49]ועתה
אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו
לי ואפנה על ימין או על שמאל [50]ויען לבן ובתואל ויאמרו 50
מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב [51]הנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה
[52]ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
ליהוה [53]ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
ומגדנת נתן לאחיה ולאמה [54]ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר
עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני [55]ויאמר אחיה 55
ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך [56]ויאמר
אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה
לאדני [57]ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה [58]ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך [59]וישלחו
את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו
[60]ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה 60
ויירש זרעך את שער שנאיו [61]ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך
[62]ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב
[63]ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה
גמלים באים [64]ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל [65]ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה 65
לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס [66]ויספר
העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה [67]ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם
יצחק אחרי אמו [25,1]ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה 25
[2]ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק
ואת שוח [3]ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם

ולטושם ולאמים [4]ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה
5 כל אלה בני קטורה [5]ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק [6]ולבני
הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם [7]ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים [8]ויגוע וימת
אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו [9]ויקברו אתו
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן
10 צחר החתי אשר על פני ממרא [10]השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו [11]ויהי אחרי
מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר
לחי ראי [12]ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה לאברהם [13]ואלה שמות בני ישמעאל
בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם
15 [14]ומשמע ודומה ומשא [15]חדד ותימא יטור נפיש וקדמה [16]אלה
הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם [17]ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו [18]וישכנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו
נפל [19]ואלה תולדת יצחק בן אברהם הוליד את יצחק
20 [20]ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה [21]ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו [22]ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את יהוה [23]ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך
ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר
25 [24]וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה [25]ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו [26]ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן
ששים שנה בלדת אתם [27]ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע

ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים [28]ויאהב יצחק
את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב [29]ויזד יעקב
נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף [30]ויאמר עשו אל יעקב 30
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא
שמו אדום [31]ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי [32]ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה [33]ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב [34]ויעקב
נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה [26,1]ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה 26
בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה
[2]וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר
אמר אליך [3]גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך [4]והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך
את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ [5]עקב 5
אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי
[6]וישב יצחק בגרר [7]וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי
הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה
כי טובת מראה הוא [8]ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו [9]ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך
הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה [10]ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב 10
אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם [11]ויצו אבימלך את
כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת [12]ויזרע
יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
יהוה [13]ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד [14]ויהי
לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים
[15]וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום 15

פלשתים וימלאום עפר [16]ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי
עצמת ממנו מאד [17]וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם
[18]וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם
אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
כשמת אשר קרא להן אביו [19]ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו
20 שם באר מים חיים [20]ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר
לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו [21]ויחפרו
באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה [22]ויעתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר
כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ [23]ויעל משם באר שבע
[24]וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך
25 בעבור אברהם עבדי [25]ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט
שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר [26]ואבימלך הלך אליו
מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו [27]ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם [28]ויאמרו
ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו
בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך [29]אם תעשה עמנו רעה כאשר
לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה
30 עתה ברוך יהוה [30]ויעש להם משתה ויאכלו וישתו [31]וישכימו
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום
[32]ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר
אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים [33]ויקרא אתה שבעה על כן
שם העיר באר שבע עד היום הזה [34]ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת
35 27 אילן החתי [35]ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה [27,1]ויהי כי
זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר
אליו בני ויאמר אליו הנני [2]ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי
יום מותי [3]ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה

לי צידה 4ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה
5 בעבור תברכך נפשי בטרם אמות 5ורבקה שמעת בדבר יצחק
אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא 6ורבקה אמרה
אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר 7הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה
לפני יהוה לפני מותי 8ועתה בני שמע בקלי לאשר אני
מצוה אתך 9לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
10 טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב 10והבאת
לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו 11ויאמר יעקב אל
רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק 12אולי
ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא
ברכה 13ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך
קח לי 14וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
15 אהב אביו 15ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת
אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן 16ואת ערת
גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו 17ותתן את
המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה 18ויבא
אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני 19ויאמר יעקב
אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
20 שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך 20ויאמר יצחק אל
בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני 21ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא 22ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו 23ולא הכירו כי היו
ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו 24ויאמר אתה זה בני
25 עשו ויאמר אני 25ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען
תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת 26ויאמר אליו
יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני 27ויגש וישק לו וירח את
ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר

ברכו יהוה [28]ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש [29]יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר
לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך
30 [30]ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא
יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו [31]ויעש גם
הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד
בנו בעבור תברכני נפשך [32]ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו [33]ויחרד יצחק חרדה גדלה עד
מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם
תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה [34]כשמע עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
35 אני אבי [35]ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך [36]ויאמר הכי
קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה [37]ויען יצחק
ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני
[38]ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם
אני אבי וישא עשו קלו ויבך [39]ויען יצחק אביו ויאמר אליו
40 הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל [40]ועל
חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו
מעל צוארך [41]וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב
אחי [42]ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך
להרגך [43]ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי
חרנה [44]וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך
45 [45]עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד [46]ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה

מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים [28,1]ויקרא יצחק 28
אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות
כנען [2]קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך [3]ואל שדי יברך אתך ויפרך
וירבך והיית לקהל עמים [4]ויתן לך את ברכת אברהם לך
ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם
[5]וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל 5
הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו [6]וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו
אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען [7]וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם [8]וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיני יצחק אביו [9]וילך עשו אל ישמעאל ויקח
את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו 10
לאשה [10]ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה [11]ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא [12]ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו [13]והנה
יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי
יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך [14]והיה
זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
בך כל משפחת האדמה ובזרעך [15]והנה אנכי עמך ושמרתיך 15
בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך [16]וייקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי [17]ויירא
ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
שער השמים [18]וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם
מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה [19]ויקרא
את שם המקום ההוא ביתאל ואולם לוז שם העיר לראשנה
[20]וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך 20

הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש [21]ושבתי
בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים [22]והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר
29 אעשרנו לך [29,1]וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם [2]וירא
והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה
כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר
[3]ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה
5 [4]ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו [5]ויאמר
להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו [6]ויאמר להם
השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן
[7]ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן
ולכו רעו [8]ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן [9]עודנו מדבר עמם
10 ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא [10]ויהי כאשר
ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי
אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן
לבן אחי אמו [11]וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך [12]ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ
ותגד לאביה [13]ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו
וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
ללבן את כל הדברים האלה [14]ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי
15 אתה וישב עמו חדש ימים [15]ויאמר לבן ליעקב הכי אחי
אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך [16]וללבן שתי בנות
שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל [17]ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה [18]ויאהב יעקב את רחל ויאמר
אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה [19]ויאמר לבן טוב תתי
20 אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי [20]ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה

[21]ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה [22]ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה [23]ויהי
בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה [24]ויתן
לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה [25]ויהי בבקר 25
והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל
עבדתי עמך ולמה רמיתני [26]ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו
לתת הצעירה לפני הבכירה [27]מלא שבע זאת ונתנה· לך גם
את זאת ·בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות
[28]ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו
לאשה [29]ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה
[30]ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד 30
שבע שנים אחרות [31]וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את
רחמה ורחל עקרה [32]ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן
כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי [33]ותהר
עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי
גם את זה ותקרא שמו שמעון [34]ותהר עוד ותלד בן ותאמר
עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן
קרא שמו לוי [35]ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את 35
יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת [30,1]ותרא רחל 30
כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי [2]ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן [3]ותאמר
הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי
ממנה [4]ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב 5
[5]ותהר בלהה ותלד ליעקב בן [6]ותאמר רחל דנני אלהים וגם
שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן [7]ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב [8]ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי [9]ותרא
לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה

10 ליעקב לאשה 10ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן 11ותאמר
לאה בגד ותקרא את שמו גד 12ותלד זלפה שפחת לאה בן
שני ליעקב 13ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את
שמו אשר 14וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא
15 לי מדודאי בנך 15ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך 16ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
בלילה הוא 17וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן
חמישי 18ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר 19ותהר עוד לאה ותלד בן ששי
20 ליעקב 20ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם
יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון
21ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה 22ויזכר אלהים את
רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה 23ותהר ותלד בן
ותאמר אסף אלהים את חרפתי 24ותקרא את שמו יוסף לאמר
25 יסף יהוה לי בן אחר 25ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי 26תנה
את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה
ידעת את עבדתי אשר עבדתיך 27ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך 28ויאמר נקבה
שכרך עלי ואתנה 29ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
30 ואת אשר היה מקנך אתי 30כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם
אנכי לביתי 31ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר
32אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל
שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי 33וענתה

בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו
נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי 34ויאמר לבן
הן לו יהי כדברך 35ויסר ביום ההוא את התישים העקדים 35
והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו
וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו 36וישם דרך שלשת ימים
בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת 37ויקח
לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות
מחשף הלבן אשר על המקלות 38ויצג את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן
ויחמנה בבאן לשתות 39ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן
עקדים נקדים וטלאים 40והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן 40
אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם
על צאן לבן 41והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב
את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות 42ובהעטיף
הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב 43ויפרץ
האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים 31,1וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את 31
כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה
2וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום
3ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
ואהיה עמך 4וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל
צאנו 5ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי 5
כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי 6ואתנה ידעתן כי בכל
כחי עבדתי את אביכן 7ואביכן התל בי והחלף את משכרתי
עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי 8אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים 9ויצל אלהים את
מקנה אביכם ויתן לי 10ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני 10
וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים

וברדים [11]ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני
[12]ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך
[13]אנכי האל ביתאל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי
שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך
[14]ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
15 אבינו [15]הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול
את כספנו [16]כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו
הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה [17]ויקם
יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים [18]וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן
ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען [19]ולבן הלך לגזז את
20 צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה [20]ויגנב יעקב את
לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא [21]ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד
[22]ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב [23]ויקח את אחיו
עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד
[24]ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר
25 לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע [25]וישג לבן את יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד
[26]ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את
בנתי כשביות חרב [27]למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור [28]ולא נטשתני לנשק
לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו [29]יש לאל ידי לעשות עמכם
רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם
30 יעקב מטוב עד רע [30]ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
לבית אביך למה גנבת את אלהי [31]ויען יעקב ויאמר ללבן
כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי [32]עם אשר
תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח

לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם [33]ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל [34]ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר
הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא
35 [35]ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים [36]ויחר
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה
חטאתי כי דלקת אחרי [37]כי מששת את כל כלי מה מצאת
מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו
[38]זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי
צאנך לא אכלתי [39]טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
40 תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה [40]הייתי ביום אכלני חרב
וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני [41]זה לי עשרים שנה בביתך
עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים [42]לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת
יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש [43]ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה
לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו
[44]ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך
45 [45]ויקח יעקב אבן וירימה מצבה [46]ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל [47]ויקרא
לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד [48]ויאמר לבן הגל
הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד [49]והמצפה
50 אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו [50]אם
תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה
אלהים עד ביני ובינך [51]ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה
והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך [52]עד הגל הזה ועדה
המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה

לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה [53]אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב
בפחד אביו יצחק. [54]ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל
32 לחם ויאכלו לחם וילינו בהר [32,1]וישכם לבן בבקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אתהם. וילך וישב לבן למקמו [2]ויעקב הלך
לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים [3]ויאמר יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים [4]וישלח
יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום
5 [5]ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה [6]ויהי לי שור וחמור צאן
ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך [7]וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך
לקראתך וארבע מאות איש עמו [8]ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני
מחנות [9]ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה
10 המחנה הנשאר לפליטה [10]ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך [11]קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית
את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני
מחנות [12]הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן
יבוא והכני אם על בנים [13]ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב [14]וילן שם
15 בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו [15]עזים
מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים [16]גמלים
מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת
עשרים ועירם עשרה [17]ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר [18]ויצו
את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי
אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך [19]ואמרת לעבדך ליעקב

מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו [20] ויצו 20
גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו
[21] ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה
פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא
פני [22] ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה
[23] ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו
ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק [24] ויקחם ויעברם
את הנחל ויעבר את אשר לו [25] ויותר יעקב לבדו ויאבק איש 25
עמו עד עלות השחר [26] וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו [27] ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני [28] ויאמר אליו מה
שמך ויאמר יעקב [29] ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם
ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל [30] וישאל יעקב 30
ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
אתו שם [31] ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים
פנים אל פנים ותנצל נפשי [32] ויזרח לו השמש כאשר עבר
את פנואל והוא צלע על ירכו [33] על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה [33,1] וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו 33
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל
רחל ועל שתי השפחות [2] וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים
[3] והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו
עד אחיו [4] וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו
ויבכו [5] וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר 5
מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך [6] ותגשן
השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין [7] ותגש גם לאה וילדיה
וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו [8] ויאמר מי לך כל

המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני [9] ויאמר
10 עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך [10] ויאמר יעקב אל נא
אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן
ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני [11] קח נא את ברכתי
אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח
[12] ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך [13] ויאמר אליו אדני ידע כי
הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן [14] יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי
לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל
15 אדני שעירה [15] ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי
ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני [16] וישב ביום ההוא
עשו לדרכו שעירה [17] ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו
עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות [18] ויבא יעקב שלם
עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני
העיר [19] ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד
20 בני חמור אבי שכם במאה קשיטה [20] ויצב שם מזבח ויקרא
34 לו אל אלהי ישראל [34,1] ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ [2] וירא אתה שכם בן חמור
החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה [3] ותדבק
נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער
[4] ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת
5 לאשה [5] ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את
מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם [6] ויצא חמור אבי שכם
אל יעקב לדבר אתו [7] ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה [8] וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה [9] והתחתנו
10 אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם [10] ואתנו תשבו
והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה [11] ויאמר שכם

אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי
אתן [12]הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי
ותנו לי את הנער לאשה [13]ויענו בני יעקב את שכם ואת
חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם
[14]ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו
לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו [15]אך בזאת נאות 15
לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר [16]ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד
[17]ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו
[18]וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור [19]ולא
אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל
בית אביו [20]ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל 20
אנשי עירם לאמר [21]האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את
בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם [22]אך בזאת יאתו
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמלים [23]מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא
לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו [24]וישמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי
שער עירו [25]ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני 25
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר
בטח ויהרגו כל זכר [26]ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי
חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו [27]בני יעקב באו
על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם [28]את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו
[29]ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת
כל אשר בבית [30]ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם 30
אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי [31]ויאמרו הכזונה

35 יעשה את אחותנו [35, 1]ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה ביתאל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני
עשו אחיך [2]ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו
את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם
[3]ונקומה ונעלה ביתאל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי [4]ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם
5 ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם [5]ויסעו ויהי
חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי
בני יעקב [6]ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא ביתאל
הוא וכל העם אשר עמו [7]ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
ביתאל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו [8]ותמת
דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לביתאל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות [9]וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו
10 מפדן ארם ויברך אתו [10]ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל [11]ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו [12]ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את
הארץ [13]ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו [14]ויצב
יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
15 נסך ויצק עליה שמן [15]ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים ביתאל [16]ויסעו מביתאל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה [17]ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן [18]ויהי
בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו
בנימין [19]ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם
20 [20]ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד
היום [21]ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר [22]ויהי

בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה
פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר 23 בני
לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון
24 בני רחל יוסף ובנימן 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי 25
26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד
לו בפדן ארם 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק 28 ויהיו ימי
יצחק מאת שנה ושמנים שנה 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו 36,1 ואלה 36
תלדות עשו הוא אדום 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי
3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות 4 ותלד עדה לעשו את
אליפז ובשמת ילדה את רעואל 5 ואהליבמה ילדה את יעיש 5
ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען
6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות
ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו 7 כי היה רכושם
רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
מקניהם 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום 9 ואלה תלדות
עשו אבי אדום בהר שעיר 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן 10
עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו 11 ויהיו בני אליפז
תימן אומר צפו וגעתם וקנז 12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן
עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו 13 ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת
עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח 15 אלה אלופי 15
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף
צפו אלוף קנז 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום אלה בני עדה 17 ואלה בני רעואל בן עשו

אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו [18]ואלה בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה
בת ענה אשת עשו [19]אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום
20 [20]אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה
[21]ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום
[22]ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע [23]ואלה בני
שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם [24]ואלה בני צבעון ואיה
וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את
25 החמרים לצבעון אביו [25]ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת
ענה [26]ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן [27]אלה בני
אצר בלהן וזעון ועקן [28]אלה בני דישן עוץ וארן [29]אלה אלופי
30 החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה [30]אלוף
דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ
שעיר [31]ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל [32]וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה
[33]וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה [34]וימת יובב
35 וימלך תחתיו חשם מארץ התימני [35]וימת חשם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית
[36]וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה [37]וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר [38]וימת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור [39]וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו
הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי
40 זהב [40]ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם
אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת [41]אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן [42]אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר [43]אלוף
מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם
37 הוא עשו אבי אדום [37,1]וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ
כנען [2]אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה

את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי
אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם [3]וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים
[4]ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו
5 ולא יכלו דברו לשלם [5]ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
עוד שנא אתו [6]ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי
[7]והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי [8]ויאמרו
לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד
שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו [9]ויחלם עוד חלום אחר ויספר
אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח
10 ואחד עשר כוכבים משתחוים לי [10]ויספר אל אביו ואל אחיו
ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה [11]ויקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר [12]וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם [13]ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני [14]ויאמר לו לך נא ראה את
שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק
15 חברון ויבא שכמה [15]וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש [16]ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
נא לי איפה הם רעים [17]ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן
[18]ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
20 [19]ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא [20]ועתה
לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו [21]וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר
לא נכנו נפש [22]ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען
הציל אתו מידם להשיבו אל אביו [23]ויהי כאשר בא יוסף אל

אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
עליו [24]ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים
25 [25]וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד
מצרימה [26]ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את
אחינו וכסינו את דמו [27]לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו [28]ויעברו אנשים
מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את
יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה
[29]וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את
30 בגדיו [30]וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא
[31]ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם [32]וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו
זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא [33]ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף [34]ויקרע יעקב
35 שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים [35]ויקמו
כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל
בני אבל שאלה ויבך אתו אביו [36]והמדנים מכרו אתו אל
38 מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים [38,1]ויהי בעת ההיא
וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה [2]וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה [3]ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו ער [4]ותהר עוד ותלד בן ותקרא את
5 שמו אונן [5]ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה
בכזיב בלדתה אתו [6]ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר
[7]ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה [8]ויאמר
יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך
[9]וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
10 ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו [10]וירע בעיני יהוה אשר
עשה וימת גם אתו [11]ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה

בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה [12] וירבו הימים ותמת בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה [13] ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז
צאנו [14] ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף
ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
15 שלה והוא לא נתנה לו לאשה [15] ויראה יהודה ויחשבה לזונה
כי כסתה פניה [16] ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא
אלי [17] ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך [18] ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו
[19] ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה
20 [20] וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת
הערבון מיד האשה ולא מצאה [21] וישאל את אנשי מקמה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה
בזה קדשה [22] וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה בזה קדשה [23] ויאמר יהודה תקח לה
פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה
[24] ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך
25 וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף [25] הוא
מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו
אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה
האלה [26] ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה [27] ויהי בעת לדתה והנה
תאומים בבטנה [28] ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר
על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה [29] ויהי כמשיב ידו והנה
30 יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ [30] ואחר
39 יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח [39, 1] ויוסף הורד

מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה [2] ויהי יהוה את יוסף
ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי [3] וירא אדניו כי
יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו [4] וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן
5 בידו [5] ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך
יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר
יש לו בבית ובשדה [6] ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה
תאר ויפה מראה [7] ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי [8] וימאן ויאמר
אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר
יש לי נתן בידי [9] איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה
10 הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים [10] ויהי כדברה אל יוסף יום
יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה [11] ויהי כהיום
הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית
שם בבית [12] ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו
בידה וינס ויצא החוצה [13] ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה
וינס החוצה [14] ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו
הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא
15 בקול גדול [15] ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס ויצא החוצה [16] ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו
אל ביתו [17] ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד
העברי אשר הבאת לנו לצחק בי [18] ויהי כהרימי קולי ואקרא
ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה [19] ויהי כשמע אדניו את דברי
אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך
20 ויחר אפו [20] ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר
מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר [21] ויהי

יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר
[22]ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירם אשר בבית
הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה [23]אין שר
בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר
הוא עשה יהוה מצליח [40,1]ויהי אחר הדברים האלה חטאו 40
משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים [2]ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים [3]ויתן
אתם במשמר בית שר הטבחים, אל בית הסהר מקום אשר
יוסף אסור שם [4]ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת
אתם ויהיו ימים במשמר [5]ויחלמו חלום שניהם איש חלמו 5
בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך
מצרים אשר אסורים בבית הסהר [6]ויבא אליהם יוסף בבקר
וירא אתם והנם זעפים [7]וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום [8]ויאמרו
אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא
לאלהים פתרנים ספרו נא לי [9]ויספר שר המשקים את חלמו
ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני [10]ובגפן שלשה שריגם 10
והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים [11]וכוס
פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה
ואתן את הכוס על כף פרעה [12]ויאמר לו יוסף זה פתרנו
שלשת השרגים שלשת ימים הם [13]בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט
הראשון אשר היית משקהו [14]כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב
לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן
הבית הזה [15]כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי 15
מאומה כי שמו אתי בבור [16]וירא שר האפים כי טוב פתר
ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי
[17]ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם
מן הסל מעל ראשי [18]ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים

שלשת ימים הם [19] בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך
20 מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך [20] ויהי
ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו
וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו
[21] וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה
[22] ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף [23] ולא זכר שר
41 המשקים את יוסף וישכחהו [41,1] ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
חלם והנה עמד על היאר [2] והנה מן היאר עלת שבע פרות
יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו [3] והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר
ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר [4] ותאכלנה הפרות רעות
המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת
5 וייקץ פרעה [5] ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות
בקנה אחד בריאות וטבת [6] והנה שבע שבלים דקות ושדופת
קדים צמחות אחריהן [7] ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום [8] ויהי
בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה
[9] וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום
10 [10] פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים
אתי ואת שר האפים [11] ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא
איש כפתרון חלמו חלמנו [12] ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר
[13] ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה
[14] וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף
15 שמלתיו ויבא אל פרעה [15] ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר
אתו [16] ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את
שלום פרעה [17] וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על

שפת היאר 18והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר
ויפת תאר ותרעינה באחו 19והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע 20ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את 20
שבע הפרות הראשנות הבריאת 21ותבאנה אל קרבנה ולא
נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ
22וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת
וטבות 23והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות
אחריהם 24ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות
ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי 25ויאמר יוסף אל פרעה 25
חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה
26שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת
שבע שנים הנה חלום אחד הוא 27ושבע הפרות הרקות והרעת
העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע שני רעב 28הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
אשר האלהים עשה הראה את פרעה 29הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל ארץ מצרים 30וקמו שבע שני רעב אחריהן 30
ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ 31ולא
יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא
מאד 32ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו 33ועתה ירא פרעה
איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים 34יעשה פרעה
ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
השבע 35ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה 35
ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו 36והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברעב 37וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל
עבדיו 38ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח
אלהים בו 39ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך

40 את כל זאת אין נבון וחכם כמוך 40 אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך 41 ויאמר פרעה
אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים 42 ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי
שש וישם רבד הזהב על צוארו 43 וירכב אתו במרכבת המשנה
אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים
44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש
45 את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים 45 ויקרא פרעה שם יוסף
צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה
ויצא יוסף על ארץ מצרים 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל
ארץ מצרים 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים 48 ויקבץ
את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה 49 ויצבר
יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין
50 מספר 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און 51 ויקרא יוסף את שם
הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי
52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי
53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים 54 ותחלינה
שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
55 הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם 55 ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו 56 והרעב היה על כל
פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים
ויחזק הרעב בארץ מצרים 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר
42 אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ 42,1 וירא יעקב כי יש
שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו 2 ויאמר הנה
שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם

ונחיה ולא נמות [3]וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים
[4]ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן
5 יקראנו אסון [5]ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
הרעב בארץ כנען [6]ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר
לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה
[7]וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות
ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל
[8]ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו [9]ויזכר יוסף את החלמות
אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות
10 הארץ באתם [10]ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל
[11]כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים
[12]ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות [13]ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה
הקטן את אבינו היום והאחד איננו [14]ויאמר אלהם יוסף
15 הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם [15]בזאת תבחנו
חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה
[16]שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו
דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם
[17]ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים [18]ויאמר אלהם יוסף
ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא [19]אם
כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו
20 שבר רעבון בתיכם [20]ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמותו ויעשו כן [21]ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת [22]ויען ראובן
אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו הנה נדרש [23]והם לא ידעו כי שמע יוסף
כי המליץ בינתם [24]ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם
25 ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם [25]ויצו יוסף

וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת
להם צדה לדרך ויעש להם כן [26]וישאו את שברם על חמריהם
וילכו משם [27]ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו [28]ויאמר אל
אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש
אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו [29]ויבאו אל יעקב
30 אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר [30]דבר
האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ
[31]ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים [32]שנים עשר
אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו
בארץ כנען [33]ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי
כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו
ולכו [34]והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו
35 [35]ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו
את צררות כספיהם המה ואביהם וייראו [36]ויאמר אלהם
יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת
בנימן תקחו עלי היו כלנה [37]ויאמר ראובן אל אביו לאמר
את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי
ואני אשיבנו אליך [38]ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת
והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה
43 והורדתם את שיבתי ביגון שאולה [43,1]והרעב כבד בארץ
[2]ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים
ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל [3]ויאמר אליו
יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם [4]אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה
5 לך אכל [5]ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא
תראו פני בלתי אחיכם אתכם [6]ויאמר ישראל למה הרעתם
לי להגיד לאיש העוד לכם אח [7]ויאמרו שאול שאל האיש

לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד
לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את
אחיכם [8]ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו
[9]אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים [10]כי לולא התמהמהנו כי עתה 10
שבנו זה פעמים [11]ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא
זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים [12]וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם
אולי משגה הוא [13]ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש
[14]ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי [15]ויקחו האנשים 15
את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו
וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף [16]וירא יוסף אתם את בנימין
ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח
והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים [17]ויעש האיש כאשר
אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף [18]וייראו
האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל
עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו [19]ויגשו אל האיש
אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית [20]ויאמרו בי אדני 20
ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל [21]ויהי כי באנו אל המלון
ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו
במשקלו ונשב אתו בידנו [22]וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר
אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו [23]ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון [24]ויבא האיש את
האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא

25 לחמריהם 25ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו
כי שם יאכלו לחם 26ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה
אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה 27וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי 28ויאמרו
שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו 29וישא עיניו
וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
30 אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני 30וימהר יוסף כי
נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה 31וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם 32וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא
יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
למצרים 33וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו
האנשים איש אל רעהו 34וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב
משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו
44 44,1ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו 2ואת
גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו
ויעש כדבר יוסף אשר דבר 3הבקר אור והאנשים שלחו המה
וחמריהם 4הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר
על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם
5 למה שלמתם רעה תחת טובה 5הלוא זה אשר ישתה אדני
בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם 6וישגם וידבר
אלהם את הדברים האלה 7ויאמרו אליו למה ידבר אדני
כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה 8הן כסף
אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך
נגנב מבית אדניך כסף או זהב 9אשר ימצא אתו מעבדיך
10 ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים 10ויאמר גם עתה כדבריכם
כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים
11וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו

[12]ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
בנימן [13]ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה
[14]ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו
ארצה [15]ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם 15
הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני [16]ויאמר יהודה
מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את
עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע
בידו [17]ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע
בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם [18]ויגש
אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני
ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה [19]אדני שאל את עבדיו
לאמר היש לכם אב או אח [20]ונאמר אל אדני יש לנו אב 20
זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו [21]ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו
[22]ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת [23]ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם
לא תספון לראות פני [24]ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד
לי את דברי אדני [25]ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל 25
[26]ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי
לא נוכל לראות פני-האיש ואחינו הקטן איננו אתנו [27]ויאמר
עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי [28]ויצא
האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה [29]ולקחתם
גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה
שאלה [30]ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו 30
קשורה בנפשו [31]והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו
עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה [32]כי עבדך ערב
את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי
כל הימים [33]ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם אחיו [34]כי איך אעלה אל אבי והנער איננו

45 אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי [45,1]ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא
עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו [2]ויתן את קלו בבכי
וישמעו מצרים וישמע בית פרעה [3]ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו
[4]ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף
5 אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה [5]ועתה אל תעצבו ואל
יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
לפניכם [6]כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין חריש וקציר [7]וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה [8]ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון
לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים [9]מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
10 מצרים רדה אלי אל תעמד [10]וישבת בארץ גשן והיית קרוב
אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך [11]וכלכלתי
אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך [12]והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי
המדבר אליכם [13]והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת
כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה [14]ויפל על
15 צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו [15]וינשק
לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו [16]והקל
נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו [17]ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען [18]וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
מצרים ואכלו את חלב הארץ [19]ואתה צויתה זאת עשו קחו
לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
20 ובאתם [20]ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים

לכם הוא [21]ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על
פי פרעה ויתן להם צדה לדרך [22]לכלם נתן לאיש חלפות שמלת
ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת [23]ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת
נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך [24]וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך [25]ויעלו ממצרים ויבאו ארץ 25
כנען אל יעקב אביהם [26]ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם [27]וידברו
אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם [28]ויאמר
ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות
[46,1]ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים 46
לאלהי אביו יצחק [2]ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני [3]ויאמר אנכי האל אלהי אביך
אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם [4]אנכי
ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על
עיניך [5]ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב 5
אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת
אתו [6]ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו [7]בניו ובני בניו אתו
בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה [8]ואלה שמות
בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן
[9]ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי [10]ובני שמעון ימואל 10
וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית [11]ובני לוי גרשון
קהת ומררי [12]ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת
ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול [13]ובני
יששכר תולע ופוה ויוב ושמרן [14]ובני זבלון סרד ואלון ויחלאל
[15]אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו 15
כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש [16]ובני גד צפיון וחגי שוני

ואצבן ערי וארודי ואראלי [17]ובני אשר ימנה וישוה וישוי
ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל [18]אלה בני
זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש
20 עשרה נפש [19]בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן [20]ויולד ליוסף
בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את
מנשה ואת אפרים [21]ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן
אחי וראש מפים וחפים וארד [22]אלה בני רחל אשר ילד
ליעקב כל נפש ארבעה עשר [23]ובני דן חשים [24]ובני נפתלי
25 יחצאל וגוני ויצר ושלם [25]אלה בני בלהה אשר נתן לבן
לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה [26]כל הנפש
הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל
נפש ששים ושש [27]ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים
כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים [28]ואת יהודה
שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן
[29]ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא
30 אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד [30]ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי
[31]ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי [32]והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם
הביאו [33]והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם
[34]ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים
47 כל רעה צאן [47,1]ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ
גשן [2]ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה
[3]ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה
צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו [4]ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב

בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן 5ויאמר פרעה 5
אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך 6ארץ מצרים לפניך
הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ
גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על
אשר לי 7ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה
ויברך יעקב את פרעה 8ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי
שני חייך 9ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את
ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם 10ויברך יעקב את פרעה 10
ויצא מלפני פרעה 11ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן
להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
צוה פרעה 12ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית
אביו לחם לפי הטף 13ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב 14וילקט
יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר
אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה 15ויתם 15
הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף 16ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף 17ויביאו
את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא 18ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה
אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו
19למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע
ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם 20ויקן יוסף את כל 20
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק
עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה 21ואת העם העביר אתו

לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו [22]רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר
נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם [23]ויאמר יוסף
אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא
לכם זרע וזרעתם את האדמה [24]והיה בתבואת ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר
25 בבתיכם ולאכל לטפכם [25]ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני
והיינו עבדים לפרעה [26]וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה
על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם
לא היתה לפרעה [27]וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד [28]ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים
ומאת שנה [29]ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
30 ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים [30]ושכבתי
עם אבתי. ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך [31]ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
48 על ראש המטה [48,1]ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף
הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים [2]ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
ישראל וישב על המטה [3]ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי [4]ויאמר אלי הנני מפרך
והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
5 אחריך אחזת עולם [5]ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי [6]ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על
שם אחיהם יקראו בנחלתם [7]ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם
בדרך אפרת הוא בית לחם [8]וירא ישראל את בני יוסף

ויאמר מי אלה [9]ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי
אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם [10]ועיני ישראל 10
כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק
להם [11]ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים גם את זרעך [12]ויוצא יוסף אתם מעם
ברכיו וישתחו לאפיו ארצה [13]ויקח יוסף את שניהם את
אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
ישראל ויגש אליו [14]וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את
ידיו כי מנשה הבכור [15]ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר 15
התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה [16]המלאך הגאל אתי מכל רע יברך
את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו
לרב בקרב הארץ [17]וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על
ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש מנשה [18]ויאמר יוסף אל אביו לא כן
אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו [19]וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים [20]ויברכם 20
ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה [21]ויאמר ישראל
אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבתיכם [22]ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר
לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי [49,1]ויקרא יעקב אל בניו 49
ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית
הימים [2]הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
[3]ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז
[4]פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי
עלה [5]שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם [6]בסדם אל 5

תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור [7]ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל [8]יהודה אתה יודוך אחיך
ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך [9]גור אריה יהודה
10 מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו [10]לא
יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו
יקהת עמים [11]אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין
לבשו ובדם ענבים סותה [12]חכלילי עינים מיין ולבן שנים
מחלב [13]זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו על
15 צידן [14]יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים [15]וירא מנחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד
[16]דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל [17]יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור [18]לישועתך
20 קויתי יהוה [19]גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב [20]מאשר שמנה
לחמו והוא יתן מעדני מלך [21]נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי
שפר [22]בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
[23]וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים [24]ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל
25 [25]מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם [26]ברכת אביך
גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו [27]בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל [28]כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם [29]ויצו
אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי
30 אל המערה אשר בשדה עפרון החתי [30]במערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר [31]שמה קברו את
אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה

אשתו ושמה קברתי את לאה 32 מקנה השדה והמערה אשר
בו מאת בני חת 33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו
50 אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו 50,1 ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישק לו 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט
את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל 3 וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
יום 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר
5 אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר 5 אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה
6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך 7 ויעל
יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן 9 ויעל עמו גם רכב גם
10 פרשים ויהי המחנה כבד מאד 10 ויבאו עד גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל
מצרים אשר בעבר הירדן 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום
13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרן החתי על פני ממרא 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
15 וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו 15 ויראו
אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו 16 ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר 17 כה תאמרו ליוסף אנא
שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו 18 וילכו גם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים 19 ויאמר אלהם

20 יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני [20]ואתם חשבתם עלי
רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם
רב [21]ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על לבם [22]וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים [23]וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף [24]ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק
25 וליעקב [25]וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעלתם את עצמתי מזה [26]וימת יוסף בן מאה ועשר
שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

LIBER
GENESIS